

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoZm/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114208370
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6114208370.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Evy Kmeťovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci žalobcu J. Y. K., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. 1, XXX XX A. A., právne zast. Advokátska kancelária Laššák s.r.o., so sídlom Rudlovska cesta 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 771 651 proti žalovanému W. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E. XXX/X, XXX XX R., právne zast. JUDr. Michal Matala, advokát, so sídlom M. Rázusa 19, 984 01 Lučenec o zaplatenie 7.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Zm/11/2014-169 zo dňa 12. apríla 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Zm/11/2014-169 zo dňa 12. apríla 2018 v napadnutej časti druhej a tretej výrokovej vety potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím zastavil súd konanie, v ktorom si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 7.000,- Eur so 6 % úrokom ročne z dlžnej istiny od 16. 04. 2011 až do zaplatenia v časti o zaplatenie sumy 480,- Eur s uvedeným úrokom od 16.04.2011 do 14.11.2011 a vo zvyšnej časti, čo do sumy 6.520,- Eur so 6 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej istiny od 16.04.2011 až do zaplatenia, ako aj v časti uplatnenia nároku žalobcu na odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy vo výške 23,33 Eur zaviazal žalovaného k povinnosti vyššie uvedené sumy vrátane trov prvostupňového konania žalobcovi zaplatiť.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal na súd návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dňa 14.04.2014, pričom k návrhu pripojil vlastnú zmenku vystavenú žalovaným dňa 15.10.2010 na rad žalobcu ako fyzickej osoby bez protestu, vyplnenej na sumu 7.000,- Eur, ktorá bola splatná dňa 15.04.2011. Súd vydal vo veci zmenkový platobný rozkaz dňa 28.05.2014, ktorým zaviazal žalovaného na úhradu zmenkovej sumy s príslušenstvom. Keďže sa zmenkový platobný rozkaz nepodarilo žalovanému doručiť, súd prvej inštancie vyznačil na ňom právoplatnosť na základe fikcie doručenia, ktorú žalovaný spochybnil z toho dôvodu, že sa dlhodobo na adrese, na ktorú súd doručoval zmenkový platobný rozkaz nezdržoval, preto ho nemohol v rozhodnom období prevziať. Po predložení listinných dôkazov na svoje tvrdenia potvrdil odvolací súd uznesením č.k. 43CoZm/6/2017 zo dňa 20.04.2017 uznesenie o zrušení zmenkového platobného rozkazu zo dňa 23.01.2017 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vzniesol v konaní námietku prekážky rozhodnutej veci s poukazom na § 159 ods.3 OSP s odôvodnením, že o totožnej veci sa už uskutočnilo súdne konanie pred Okresným súdom Lučenec

vo veci 8C/1/2014. Súd bol toho názoru, že táto námietka žalovaného nie je dôvodná, pretože nebola splnená podmienka totožnosti predmetu konania, keď pred Okresným súdom Lučenec sa viedlo konanie o zaplatenie sumy z titulu vrátenia pôžičky ako nároku, ktorý bol žalovaným uznaný vo forme uznania dlhu a v prejednávanej veci sa vedie konanie o zaplatenie zmenky, ktorý právny dôvod nie je rovnaký.

4. Súd prvej inštancie nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, že zmenka bola podpísaná žalovaným na požičanú sumu, ktorá mu nikdy poukázaná nebola, čo tvrdil aj v konaní vedenom pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 8C/1/2014, pričom žalobca vo svojom podaní zo dňa 19.01.2018 popísal skutkový stav týkajúci sa vystavenia zmenky a uviedol aj právny dôvod jej vystavenia, a to, že po rozvoде manželstva, kedy zaniklo v súlade s § 148 ods.1 OZ aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, vykonali obe strany sporu jeho vysporiadanie tak, že žalovanému zostal byť a jeho zariadenie za sumu 7.000,- Eur, ktorú sa zaviazal žalobcovi zaplatiť a na ktorú vystavil dňa 15.10.2010 zmenku, pretože nemal dostatok finančných prostriedkov. Túto vlastnoručne podpísal so splatnosťou 15.04.2011. Zmenka mala ako cenný papier nahraďiť finančnú hotovosť, ktorú mal žalovaný žalobcovi po rozvoде manželstva a zániku BSM uhradiť. Žalobca vnímal vystavenie zmenky žalovaným ako sumu, ktorú mu de facto požičal na to, aby vysporiadal finančne vzťah po zániku manželstva, pričom k vysporiadaniu BSM medzi stranami došlo už pred súdnym konaním v Lučenci, čo preukázal žalobca Dohodou zo dňa 22.10.2010, uzavretou po vystavení zmenky, ako aj Dohodou o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva vrátane ďalších naväzujúcich dohôd, ako aj úhradou sumy 480,- Eur žalovaným v prospech žalobcu, o ktorú sumu neskôr žalobca pôvodne ním uplatnený nárok vrátane príslušenstva znížil. Žalovaný pritom sám dobrovoľne uhradil peňažný dlh bez bližšieho zdôvodnenia a po úhrade tejto sumy podpísal uznanie dlhu na 6.520,- Eur z titulu pôžičky, ktorej existenciu v konaní následne namietal. Súd prvej inštancie preto tvrdenia žalovaného posúdil ako účelové, a to aj z toho dôvodu, že ak by boli jeho tvrdenia o nevysporiadaní BSM pravdivé, nebol by na liste vlastníctva zapísaný ako jediný vlastník bytu č. X nachádzajúceho sa na X. poschodí, vchod č. X bytového domu so súp.č. XXX len sám žalovaný, ale bol by tam uvedený aj žalobca.

5. Keďže žalovaný v konaní nepreukázal jeho tvrdenia o kauzálnom vzťahu medzi stranami sporu, ktorý mala zmenka zabezpečovať, s prihliadnutím k tomu, že nárok zo zmenky je abstraktným záväzkom nezávislým od hlavného obchodu a nejedná sa ani o spotrebiteľský vzťah, pričom žalovaný svoj sľub, ktorý dal pri vystavení zmenky, že žalobcovi zaplatí v určitej lehote sumu 7.000,- Eur nesplnil, súd žalobe žalobcu vyhovel. O trovách konania rozhodol tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi v plnom rozsahu napriek tomu, že žalovaný časť sumy žalobcovi zaplatil.

6. S rozhodnutím súdu prvej inštancie sa neuspokojil žalovaný a podal proti jeho druhej a tretej výrokovej vete odvolanie. Uviedol v ňom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Do pozornosti odvolacieho súdu dal tú skutočnosť, že žalobca si žalobou uplatňuje totožnú pohľadávku, o ktorej rozhodol už Okresný súd Lučenec rozsudkom č.k. 8C/1/2014 dňa 26.02.2014 tak, že žalobu žalobcu na zaplatenie sumy 6.520,- Eur s prísl. zamietol. V prejednávanej veci tak ide o prekážku rozsúdenej veci, keďže si žalobca uplatnil v tomto konaní ten istý nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. S touto námietkou sa súd prvej inštancie, ktorú žalovaný v konaní vzniesol a žiadal konanie zastaviť nevysporiadal.

7. Nesúhlasil s právnym názorom súdu, keď sa tento priklonil k dôvodom vystavenia zmenky tvrdených žalobcom, keďže týmito nebolo generálne vysporiadanie finančných vzťahov po rozvoде manželstva vrátane vysporiadania BSM po vystavení zmenky žalovaným, ale pôžička, ktorej existenciu žalovaný namietal, pričom poukázal na výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 26.02.2014 v konaní sp. zn. 8C/1/2014, kde uviedol, že žalovanému požičal sumu 7.000,- Eur. Poukázal aj na ďalšie časti výpovede žalobcu v uvedenom súdnom konaní v zápisnici z pojednávania, z ktorého je zrejmé, že zmenka bola podpísaná žalovaným na požičanú sumu, ktorú však žalobca žalovanému nikdy neodovzdal. Nárok žalobcu je tak v celom rozsahu neopodstatnený. Tvrdenie, že zmenka mala zabezpečovať generálne vysporiadanie finančných vzťahov po zániku manželstva medzi stranami sporu považoval žalovaný za účelové, ktoré začal žalobca produkovať až po 4 rokoch od právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Lučenec, pričom tieto tvrdenia sú v rozpore s tým, čo žalobca v súdnom konaní vedenom pod sp.zn. 8C/1/2014 pred okresným súdom uviedol. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v druhej výrokovej vete zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu

náhradu trov konania, prípadne, aby v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca podaním zo dňa 18.07.2018. Uviedol v ňom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho navrhol v celom rozsahu potvrdiť. Súd prvej inštancie sa so všetkými námietkami žalovaného vznesenými už v prvostupňovom konaní vysporiadal a tieto vyhodnotil ako nedôvodné, a to nielen pokiaľ ide o námietku res iudicata zo strany žalovaného ohľadom konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod č.k. 8C/1/2014, ktorá nemá totožný predmet, aj keď strany sporu sú totožné a nebol totožný ani právny dôvod, keď z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Lučenec v konaní sp.zn. 8C/1/2014 zo dňa 26.02.2014 vyplýva, že súd žalobu zamietol preto, že si voči žalovanému žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 6.520,- Eur z uznania dlhu žalovaného, ktorý vznikol na právnom základe jemu poskytnutej pôžičky dňa 03.11.2010. Pritom sa v konaní preukázalo, že k odovzdaniu tejto sumy reálne nedošlo. Nárok žalobcu uplatnený v prejednávanej veci je nárokom zo zmenky vystavenej na sumu 7.000,- Eur, má teda iný právny základ, preto je námietka žalovaného o res iudicatae právne irelevantná.

9. K argumentácii žalovaného ohľadom výpovedí žalobcu na pojednávaní pred Okresným súdom Lučenec dňa 26.02.2014 v konaní sp. zn. 8C/1/2014, z ktorých vyvodil neopodstatnenosť uplatňovaného nároku v prejednávanej veci, keď podľa jeho tvrdenia mala zmenka zabezpečovať návratnosť pôžičky sumy 7.000,- Eur, ktorá mu nikdy požičaná nebola žalobca uviedol, že nárok zo zmenky si uplatnil v konaní v rámci plynutia premlčacej lehoty zo zmenky, ktorá je platná, pričom okolnosti, za ktorých bola zmenka vystavená nie sú pre takto uplatnený nárok podstatné. Žalovaný počas celého konania neoznačil ani nepredložil žiaden dôkazný prostriedok, ktorý by spochybňoval spôsob generálneho vyporiadania vzťahov finančnej povahy po zániku manželstva medzi stranami sporu tak, ako ho prezentoval v konaní žalobca a nespochybnil ani ním označené a predložené dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalobca vysvetlil opakovane, že bez právneho zastúpenia a právnického vzdelania sa pri podaní žaloby na Okresný súd Lučenec nezaoberal presnou právnou kvalifikáciou svojho nároku, pretože šlo o peňažnú sumu, ktorú mal žalovaný žalobcovi vrátiť a túto chápal nielen ako sumu požičanú z dôvodu vynakladania finančných prostriedkov na chod domácnosti a úhrady záväzkov osobnej povahy žalovaného, ale aj z iných dôvodov, pretože z hľadiska právnej kvalifikácie šlo v podstate o sumu zo vzájomného generálneho vyporiadania. Z obsahu výpovede žalobcu na pojednávaní, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazoval je zrejmé, čo bolo súčasťou požičanej sumy, a to výdavky a náklady na chod domácnosti a úhrady záväzkov osobnej povahy žalovaného, ako aj suma zo vzájomného vyporiadania spoločného vlastníctva bytu, ktorý zostal žalovanému. Žalobca uviedol, že BSM so žalovaným nevysporiadal a že od žalovaného nič nechcel. Tieto skutočnosti sú v zápisnici z pojednávania zaprotokolované. Pokiaľ žalobca uviedol, že BSM nebolo vysporiadané, bolo tomu tak preto, že mu stále žalovaný dlhoval sumu 6.520,- Eur. Skutkové zistenia preto súd prvej inštancie zistil správne, pričom Zákon zmenkový a šekový nevyžaduje, aby obsah zmenky tvorili pravdivé údaje. Tieto nemusia vychádzať z obsahu príčinného záväzkového vzťahu, ktorý ani nemusí existovať. Žalovaný sa tak mohol zmenkou zaviazat' na zaplatenie zmenkovej sumy bez toho, aby voči žalobcovi mal akýkoľvek záväzok.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a takýto postup nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods.1 a § 219 ods.1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

11. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie zmenkovej sumy, upravenej po čiastočnej úhrade žalovaným na sumu 6.520,- Eur so 6 % úrokom z omeškania ročne z tejto čiastky od 16.04.2011 až do zaplatenia, ako aj nároku na odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy vo výške 23,33 Eur úhrady zmenkovej sumy, ktoré si žalobca uplatnil výlučne na základe vlastnej zmenky, vystavenej žalovaným dňa 15. 10. 2010 na rad žalobcu, ako fyzickej osoby, bez protestu, znejúcej na sumu 7 000,- Eur, splatnej dňa 15. 04. 2011. Zmenka, ako cenný papier mala nahradiť finančnú hotovosť, ktorú mal žalovaný žalobkyni po rozvode manželstva a zániku BSM uhradiť. Po rozvode manželstva v zmysle rozhodnutia Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 10C 44/2010, právoplatným dňa 11. 06. 2010, kedy zaniklo v súlade s ustanovením § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj BSM, malo sa v súlade s ustanovením § 149 OZ vykonať vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Žalobca na tento účel pripravil finančnú sumarizáciu odkomunikovanú so

žalovaným, týkajúcu sa spoločnej nehnuteľnosti - bytu, hnuiteľných vecí predstavujúcich zariadenie bytu, ktoré žalobca v celom rozsahu prenechal žalovanému. Suma 7.000,- Eur preto zodpovedala hodnote prenechaných vecí žalovanému.

12. Žalovaný v konaní tvrdil, že zmenku podpísal na požičanú sumu, ktorú mu žalobca nikdy neodovzdal, čo bolo aj predmetom súdneho konania sp. zn. 8C 1/2014 vedenom medzi týmito istými stranami sporu na Okresnom súde Lučenec, kde sa to potvrdilo a žaloba o zaplatenie sumy 7.000,-Eur bola zamietnutá. Vzniesol preto námietku prekážky rozhodnutej veci v súlade s ustanovením § 159 ods. 3 OSP, v zmysle ktorého, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Mal za to, že konanie v prejednávanej veci je totožné s právoplatne rozhodnutým sporom v konaní sp. zn. 8C 1/2014.

13. Žalovaný po vystavení zmenky a po uzavretí Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, vrátane ďalších nadväzujúcich dohôd, uhradil žalobcovi sumu 480,- Eur a podpísal uznanie dlhu v sume 6 520,- Eur z titulu pôžičky, ktorej existenciu v konaní sp. zn. 8C 1/2014 pred okresným súdom potom namietal.

14. Z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že jediný vlastníkom spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti, a to bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. posch., vchod č. X bytového domu so súp. č. XXX, na č. parc. XXXX KN "C" v R. je žalovaný.

15. Podľa § 471 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), konania o zmenkovom platobnom rozkaze a šekovom platobnom rozkaze začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

16. Podľa § 372 y ods. 2 OSP, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

17. Podľa ods. 2 cit. ust., ak bol zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz doručený do dňa účinnosti tohto zákona, súd postupuje podľa doterajších predpisov. Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, ktorý nebol doručený niektorému z odporcov do dňa účinnosti tohto zákona, súd vo vzťahu k tomuto odporcovi zruší a nariadi pojednávanie.

18. Podľa § 48 Zákona č. 191/1950 Z. z., majiteľ môže postihom žiadať:

- zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané;
- šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti;
- trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy;
- odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

19. Ak sa vykoná postih pred sročnosťou, odpočítajú sa od zmenkovej sumy úroky za medzidobie. Tieto úroky sa vypočítajú podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, platnej v deň postihu v mieste bydliska majiteľa.

20. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto námietka res iudicatae vznesená žalovaným v tomto konaní, ako aj v odvolaní, nie je dôvodná.

21. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13. 10. 2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009)

22. V prejednávanej veci nejde o vadu res iudicata, nakoľko konania vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C 1/2014 a na Okresnom súde Banská Bystrica č.k. 63Zm/11/2014 sa navzájom odlišujú svojím predmetom. Kým predmetom konania vedeného pod sp. zn. 8C 1/2014 bol nárok na zaplatenie istiny 7.000,- Eur z titulu pôžičky, v konaní vedenom pod č. k. 63Zm/11/2014 súd rozhodoval o nároku na zaplatenie zmenkovej sumy, zmenkovej odmeny a úroku 6% zo zmenkovej sumy od 16. 04. 2011 až do zaplatenia.

23. Z uvedených dôvodov preto neobstojí námietka žalovaného v ním podanom odvolaní, že sa súd prvej inštancie ním tvrdenou prekážkou rei iudicatae nevysporiadal, keď na jej nedôvodnosť poukázal v bode 9 odôvodnenia jeho rozhodnutia. S námietkou žalovaného o existencii prekážky rozsúdenej veci, keďže si žalobca neuplatnil v tomto konaní ten istý nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté sa súd prvej inštancie vysporiadal dostatočne. Nebol tak daný žiaden dôvod, aby súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd konanie v prejednávanej veci z tohto dôvodu zastavil.

24. Ohľadom tvrdení žalovaného, že dôvodom vystavenia zmenky nebolo generálne vysporiadanie finančných vzťahov po rozvode manželstva vrátane vysporiadania BSM po vystavení zmenky žalovaným, ale pôžička, ktorej existenciu žalovaný namietal, pretože požičanú sumu mu žalobca nikdy neodovzdal odvolací súd uvádza, že zmenka vystavená žalovaným ako vlastná zmenka je zmenkou platnou, pričom okolnosti, za ktorých bola zmenka vystavená a ani príp. kauza, a teda dôvod jej vystavenia nie je pre to, aby ju vystaviteľ v dohodnutej lehote zročnosti nezaplatil, podstatná.

25. Podstatou zmenky vlastnej je sľub vystaviteľa zmenky, že majiteľovi zmenkovej listiny v mieste a čase, ktoré vyplývajú zo zmenky, zaplatí sám zmenkovú sumu. Priamym dlžníkom z takejto zmenky je preto sám jej vystaviteľ. Všetci dlžníci zo zmenky, a to či už priami alebo nepriami musia prevziať svoje záväzky bezpodmienečne. Nespornosť zmenkových záväzkov znamená, že zmenka sama o sebe je jediným a celkom dostatočným dôvodom pre platenie. Preto, ak ide o platnú a pravú zmenku, má dlžník v zásade povinnosť zaplatiť majiteľovi sumu, na ktorú zmenka znie. Nie je nutné preukazovať nič iné, než existenciu samotnej zmenky. Nie je preto dôležité, prečo bola zmenka vystavená, aké dojednania sprevádzali jej vystavenie a uvedenie do obehu. Zmenkové záväzky sú prísnyimi záväzkami a predpokladá sa, že dlžník predložený mu zmenku v platobnom mieste pri splatnosti jej majiteľovi bez ďalšieho zaplatí.

26. Abstraktnosť zmenkových záväzkov vyjadruje podobnú skutočnosť. Zmenka môže ale nemusí vznikáť z určitých konkrétnych potrieb, avšak ako náhle vznikne samostatný zmenkový záväzkový vzťah, tento sa mení a vyvíja bez akejkoľvek väzby na záväzkové vzťahy, ktoré mohli pri jeho vzniku existovať. Zmenka tak v sebe stelesňuje nie povinnosť zaplatiť určitú konkrétnu pohľadávku, ale je do nej inkorporovaný abstraktný záväzok zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu.

27. Prísna formálnosť zmenkových záväzkov preto umožňuje jednoduchú dispozíciu s nimi, pretože nadobúdateľ zmenky má ako jej majiteľ voči priamemu dlžníkovi, ktorým je v prejednávanej veci žalovaný zo zmenky svoje práva, ktoré nie sú podmienené žiadnymi ďalšími úkonmi ani skutočnosťami.

28. Kto sa ako dlžník na zmenke podpíše, je zmenkovo zaviazaný aj vtedy, ak medzi ním a majiteľom zmenky neexistuje žiaden iný záväzkový vzťah. Nedostatok kauzálneho vzťahu preto nie je dôvodom neplatnosti zmenkového záväzku. Námietky, ktoré by mohol vystaviteľ zmenky vzniesť proti majiteľovi musia vyplývať z ich vzájomných vzťahov a sú vždy len obranou proti povinnosti zaplatiť zmenku. Ustanovenie čl. I § 17 ZZŠ v znení účinnom v čase vystavenia zmenky upravovalo postavenie dlžníka zo zmenky tak, že určovalo, že žalovaný zo zmenky nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobudaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nepreukázal, ale ani netvrdil.

29. Námietky žalovaného o nedostatku kauzy v prejednávanej veci sú preto irelevantné, keď sám žalovaný istinu rovnajúcu sa zmenkovej sume po vystavení zmenky písomne uznal, čím potvrdil, že sumu uvedenú ako zmenkovú istinu žalobcovi ako majiteľovi zmenky dlhuje. Inak by nemal dôvod zmenku podpísať.

30. Závazky zo zmenky, aj keď by vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Žalobou uplatnený nárok zo zmenky nemá preto nič spoločné so skutočnosťou, na základe ktorej bola zmenka vystavená.

31. Dôvodnosť vystavenia zmenky nakoniec potvrdzuje aj čiastočné plnenie zo strany žalovaného na zmenku, pričom predpokladom účinného platenia peňažného záväzku zmenkou je dohoda veriteľa a dlžníka o takomto spôsobe úhrady dlhu, bez ktorej by zmenku nebol žalovaný ako jej vystaviteľ vôbec podpísal.

32. Z ust. § 78 ods.1 v spojení s § 28 a § 48 ZZŠ č. 191/1950 Zb. vyplýva, že majiteľ zmenky má v prípade, že zmenka nebola zaplatená v celom rozsahu priamy nárok zo zmenky voči vystaviteľovi na zaplatenie zmenkovej sumy, ako aj 6% úroku odo dňa splatnosti zmenky do jej zaplatenia vrátane zmenkovej odmeny - provízie vo výške 1/3 % zmenkovej sumy.

33. Žalovaný počas celého konania neoznačil ani nepredložil žiaden dôkazný prostriedok, ktorý by spochybňoval nielen spôsob vypořádania vzťahov finančnej povahy po zániku manželstva medzi stranami sporu, ale nepreukázal ani to, akým iným spôsobom vysporiadal nadobudnutie bytu so zariadením do svojho vlastníctva, ak to nebola zmenka, vystavená na sumu 7.000,- Eur. Nepreukázal tiež dôvod, pre ktorý časť z tejto sumy dobrovoľne zaplatil, a to napriek tomu, že v Dohode o uznaní sa uvádza právny dôvod pôžičky, ktorý následne poprel, pričom výška ním uznannej sumy korešponduje s výškou sumy uvedenej na zmenke, ktorú sám vystavil a podpísal a prisľúbil zaplatiť, čo v celom rozsahu nespĺnil.

34. Z obsahu výpovede žalobcu na pojednávaní, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazoval je zrejmé, čo bolo súčasťou požičanej sumy. Ak žalobca pred súdom prvej inštancie uviedol, že BSM nebolo vysporiadané, šlo nesporne o tvrdenie pravdivé, pretože mu žalovaný stále dlhuje sumu 6.520,- Eur zo zmenkovej sumy uvedenej na zmenke jednoznačne, a to vo výške 7.000,-Eur.

35. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré je v druhej výrokovej vete vecne správne, v dôsledku čoho je správne aj v tretej výrokovej vete, ktorou súd rozhodoval o trovách konania, podľa § 387 CSP potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods.1 CSP v nadväznosti na § 262 ods.1 a § 255 ods.1 CSP tak, že ho priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný.

37. S poukazom na § 262 ods.2 CSP rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania jedným výrokom súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).